

Bassar venerando tibi nam maxima Roma
 Et Tiberis pater aspergit miratus honores,
 Egregiasque animi laudes, et grandia facta;
 Qualem, quantumque tuis re te optime tandem
 Musum luce nova reddis, sanctaque tiara.
 Nunc egredem patris votis se dedicat undis
 Medbaui magnamque tibi magno omne carmen
 Incipit. O merito iuveni nunc et hora frequenter
 Spargite Naiades, nunc jubenj lilia palmis
 Ferre alaeque, Tauroque sacrum praefigite frontem.
 Tempus erat primoque viro tum flore iuventa
 Surgebat felix, mihi cum mens indra coelo est,
 Haec eadem, auctura olim praedixere fata.
 Nam quae tum pueri pueri? quis pueri pueri
 Magnanimus jussus addos virtutis, et acor
 Spiritus ingenij? seu cyrrae intusere colles,
 Seu Sophiae aeternos velles penetrare recessus;
 At non sponte sua Pindus per amena iuventa,
 Per loca sepra, nonum duxerunt numina natem?
 Quia etiam densis verum natura creatrix,
 Cuncta abdens tenebris, dias in luminis ora
 Incursis uisae est studiis tibi, fundere ab imo
 Divitiisque sinu, causasque aperire latentes.
 Hic tu praesenti superans quaeque obvia mente
 Mortales per opes, verum formasque caducas
 Ardua flammanti contingis moenia coeli:

Aetherioque lares intras, et numen in ipsum
 Intendisse aciem gaudes, dein pascier alma
 Lucis Deum, mortalique immortalia fata
 Perdidisse animo: neque enim caligine coeca
 Cuncta tibi oculibus Deum, intensusque locavit.
 Quid porro? quum te sanctorum doctorum virorum
 Alitrix nobis Patrum, et clavae monumenta suadet,
 Et septem geminae mirata est munera linguae.
 I puer i foelix sedenim, pulcherrima quos te
 Roma vocat, magnusque ingentia templa sacerdos
 Ingredere, et totis populorum asinus se curvis.
 Tunc ego te pleno veneratus flumine, nomen
 Laetus in aquas feram, laeto te munusque Nai
 Te reperet, lacus patrij circumdantque colles
 Excipient voces, liquidas viderentque sub auras.
 Quae cum ita sese habeant Balthazar, quum benefacti
 Omnia tanta Deum implent, quin vicinis ipsum
 Te virtutibus: o adis patriae incrementum
 Exigium illare, ingens: o quibus illa querebatur,
 Romani dudum dum te tibus audax venerat,
 Immemora astra onerat, demens audax vel ipsos
 Vespere cunctantes advenas in munera solus!
 Qualis mater amans, nimum cui tempore longo
 Natus abest, optatus omni seu improbus Curus
 Indidit amplexus, agitaturque per aequora motus,
 Vota precumque pie matris, seu dura iuvai
 Discedas ingratas nempe causasque moresque;
 Illa diu desiderio praefixa nitenti
 Tam cari capitis, patris se vertit in omnes,
 Cistronibusque

Lissonibusque aciem, silvisque effatur amorem.

Ergo tuis succede Pater iam fratribus, almi

Lactificans parviam inuando munere uulnus.

Ah! sine iam toto foelix tibi precore Dulces

Lactitias capias, longum et perprocer amorem,

At descatque animis magis, exultare tuendo.

Ah! nimium (quoniam externis te munera reos

Comesperere Deum) nimium Pater optime nobis

Mox abeis: te te iam dudum clara Lacrymibus

Os sibi deproxit, pleno ut tua dicier ore

Ipsa aures, ipsa ducem ingeminat, necisquae magistrum,

Pepereruntque unum te. O terque quaterque beati

Iucis superi annuerunt hoc rerum summa docere

Carpere iter coeli: uobis felicia surgunt

Lacrimulae, credo equidem, dona uos et concolor auras

Iam manes: iniciet manicas tua et arcta uaganti

Vingula seu grandi, uictor seu forte per ora

Odiam infidiae, et turpi linor hiatu

Lacius exultans mentes stimulant, quicquid.

Prius tibi tam uersus sedem, quos non dabis ultro

Urbs foelix plausus, et mixto gaudia fletu,

Ille ubi fulgenti multum spectandus in auro,

Et sacris Praesul praecinctus temporis uictis,

Eloquia instituit: Dein longo ex ordine praedicta,

Quis tandem sibi quisque illa aurea templa Pecorum

Morbis ad moueat caecosque accendat amores?

Interea alma fides, alto demissaque ab axe

Religio resides, addum ad pia prunera mentes

Illicet supero contingens unicus lapore.

Nec mora

Nec moras, iunges omnes nives, pax candida curus,
 Pax abiger fraudes, pax dulci pectora motu
 Sollicitans, fingensque animos, subigensque volentes:
 Laudes, surge honos, desique refulget imago.
 Phryxacee cum cum adrisimus fulgentia verga
 Sol vespere perundis, vixit procul ipse procellas,
 Nimbiferumque gelu nostris agit impiger onus.
 Hæc liquido lux alma deo, zephyroque repenti
 Cuncta fouet: nequid pellucas nimbis undis:
 Lactifico iactas vellus sese ubere: ac curus
 Floribus insubans molles sibi lacus odores
 Dilatas, tenensque diu naster incubas horis.
 Interea tu audis nostras, nec temere musas,
 Aspirare parædatis: tibi fore merenti
 Dii maiora parant. Tum nobis re auspice maior
 Mene surgat facileque advenit in carmina musæ.
 Hieronimo Hieronimo Iustiniano Devonensi
 Praefecturae functo: N. N.

Olegia

Qui uania immensum ferri uirgine coelum,
 Multigeni, quæ dedit fulgore luminibus,
 Vt quæ paræ Arabum ad colles, et odorata uirga,
 Cephaenosaque magis uirgis ad Aethioppas,
 Perpetua rursusque hæc lampade lustraretur,
 Sol per phryxaceas dum uedit usque domos:
 Hæc contra rigidi quæ de pice arua Geloni,
 Icani hæc terere, et odora tarda bonis;
 Ille idem Deus habet unum, quum fingeret arua,
 Ingenium nobis indidit, et studia.

Namque

5
Namque alijs sapiens rerum permisit haberas,
Clava alijs dubio praebita manu sequi.
Mum intra tenens, Romanae et munera suadae,
Ora musaeum hunc, Pierique laeas.
Sed quid virtutis reliquas? passim ut sibi sedes
Defigunt hominum in pectore multiplices?
Quare ego te quoniam soror datus, Fluvionime nobis
Eripit (O venetis soror bona litteribus!)
Atq. sacra simulis ardor me me neque acutis
Exiguam nasum per mare ferre vatem,
Quaerebam tacitus nuper, pulcherrima laudum
Quae te per stratus tollere aethenis:
Quamque sequens expansa darent turpissimas ventis
Vela. Sed o educi natum animi, et miseri,
Nisi tu musa tuos sancto nos lumine firmos!
Nunc mune prestingit mi nova lux oculos,
Nunc Deus se nostris infert penetrabilibus: ipsa
Ipsa parces (Quasi credere, numen habes)
Aescanij quam larga pio stes corde supellex,
Atque utrumque genus, nominaque illa doces.
Nimirum terris illam quum fata viderunt
Vni huic sane animo cuncta dedere bona.
Omnipotens veluti genitor, dum conderet orbem,
Cereum delicijs omnibus ope locum
Iussit, quo ipse sua severa plantaria dextra
Et stus, et quercus melle fluentis opes:
quo Tephini molles, quo semper hiantia curis
Donna foret gravidis capere ab arboribus.
Felicis homines nimirum, saevi bona novent,
Unaque hi absumat commoda tanta decet!

Delicio ex tanto siderum superum illas prosequar
 Inducam eximios das superesse animos.
 Quos inter tamen ille suus longe eminet, ex quo
 Omnigenas circum durtas populis
 Opulentas foelix: miro quas Delius aures,
 Nempe suas, dulcem tangere prope lyram,
 Atq; animo dedent nectum complacuer orbem,
 Et nemora, et gentes, fluminaque, et maria:
 Tum quo se arrolant orientia sidera gyro,
 Post quo quaeque sua de regione cadant.
 Quid memorem verpetra sacris vocabula Athenis?
 Quid memorem Latij dulcia verba Romae?
 Et Latine signa antiquo est lingua edita in ora
 Sequana sine tuas seu Tage glorie tuas.
 Maius opus moues, laudum mihi nescitur ordo
 Maior: sequi, Aethiop, coruulae ora uady
 Cecius exere hanc piqueat. Tibi maxima dona
 Virutum Aesculapius prodicit, atq; tuus,
 Mactare grati quando legum ipse Magister
 Iura dabas certo non secus arbitrio,
 Atq; illi demissa polo Ithymis affores. Illud
 Cuius at, et quanti. Dicam ego consilij,
 (Tempore quo Verona acri concussa timore est,
 Dura famel moesto ne ingraverit populo)
 Namam Deo possem nosse dexterae rectis:
 Ven Boreas nigras coelo abigit nebulas.
 Tunc passim pleno diffundit copia cornu
 Longa daptes laetos refectisque dies.
 Quo mare atq; magis vasto complere nitore
 Dandum quod exire porro amor, et pietas,

Et modo

Et placido haud quae unquam cadens clementia nubem,
 Defessam praesens sistere corde animam;
 Insuper praeterea virtutum, Hieronime, quae nunc
 Tecum una cives fulget ad Hadriacum.
 Phrygius in Messenias sic quum Delabere undas,
 Campade subitus exultat populos.
 Immo illum ut laetis inuicta furoris quadrigis
 Antea, et cunctis excitat inde notos
 Alium fera corda mouens: tum collis, et alta
 Ap. duo late munere sylua sonat;
 Non aliter, tu quando parat nos linquere, fama
 Nuntia per venatos nunc rursus alma sinus,
 Atq. animos implens virtutum laude tuarum,
 Quos tibi non plausus conciliare viros?
 Praesertim pater illa tuus, quum praeputa clarum
 Et decor, et gravitas consiliumque facis
 Me tuus Pastor est rursus sibi gaudet, et usque
 Teque, Muraenque, et paruum advocat Affricum,
 Enumerasque deos, quum te virtutibus auctum
 Complexu in longo feruidus exipiat.
 Feror ut Anchises, moreque, et fata suorum
 Dum recolis, magni grande deus Latij,
 Aeneamque vides per campos iue silentes
 Insigrem bellis, et praeiata iurum,
 Non latinas tenuisse, et palmas laetis usque
 Proxendens mado continuisse sinu.
 Me autem proavis mores longo ordine sistens
 Quam bene nos, dicis, facisque nostra refert
 Haec mea progenies. Verum nos, facta genisque
 Vinctus iuribus addidisti cuncta suas.

Sic pater. Intraea nos se deducere moesti
 Cogemus huius rerum commoda quanta darent!
 Itamen i foelix, tantum nos respice, ut oras
 Heroum sedes arripere patias,
 Et magis, ut Veni nōbi prouide cura Senatus
 Praemia detulens promittas quae uicis.
 Sic tibi qui tantis tantis iam surgo ab annis
 Auctori similis tam bene utique Puer,
 Quando animos, mentemque gerat, curaque uiriles,
 Ceteraque commisi cura dabis populi;
 Officio magnisque Patrem uiribus aequat,
 Haecque iterum natis reddat ut ipse Pater.

Jacobi Polini Bapartensis

Olegia

Omnia qui magni fecit primordia mundi,
 Semina qui rerum perspicit atq. obitus;
 Et miridi maculis solis iustas obducatur,
 Et feruens populos succae insolitos,
 Lacus per undisonum late ut mare Isthmij unda
 Et fluctat eo certis refluxat ordibus.
 Undique terrarum quae ui uet in aere traxit,
 Vexat uicem hinc dant perferat, hincque huc;
 Idem unus potius esse uicibus cernere uultus,
 Atq. hominum mentes inspicere atq. animos.
 Quare ego si ingenium puerosque agnosce mores,
 Atq. tu, Praesul, patra animi studia
 Innumera, egregia, et coelesti munere prope
 Virum sobolem conspice et puerum;
 Quales diuino profertur carmine laudes,
 Effereantque meos quos et ego uersum!

Ex uero

Et uero ut facilis, Diis manni, ut purus in aëno,
 Quo molliis pectus turbat amor Iuuenum,
 Et miscere nouis laetatur gaudia curis
 Omnes delibans laetitias animi!
 Ille per ingenuas artes, et grata Minervae
 Munera amas cultum minifera ingenium
 Perficere, Heroas ut vanum, clavaque flecta
 Illorum cernas quos mi adeo celebrant
 Primores Argiuorum, et Romae deus urbis,
 Jam multae unde extant splendidae sensu animi.
 Quis mihi nunc memoret legum diuinae Solonis
 Decreta antiquis tradita Cecropijs,
 Proditae quae magnis mirata est Praecia Peris,
 Optatum genus et colere Musonidum?
 Hic vane ille est, praeparandis qui lumina legum;
 Iusque datum superis Indicat, ortu apertum,
 Egrediar quae se ornent res, mentemque iudicant
 Decegit, et uisum natam Trebo speciem.
 Nox se se accollens diuinae oecumae recludit,
 Quae uenit caecis improba nox uenebris;
 Aeneasque plagas, et diuum habitacula nouit,
 Quaeque manent summis gaudia Coelicolis.
 Quam praeclara uides, quam chara modesta uultu,
 Quam uiam hic prae uia semper amicam habuit!
 Non leuis ambitio, laudum uexilla libido
 Torquere ingenium nec potius est animum.
 Qualis uere nouo, dum purpurea Atlantici
 Exerit ora uiget Lucifer Oceano,
 Coniungit et blandum liquens aurore cubile
 Almas rubet pulsus aurore uidentibus,

Aura levis ferens leni per prata superbo
 Et nemorum mollis per uoluntas folia;
 • Illam pulchra comas Euboeis per florea rura,
 Et Fauni capiant, et Laevi, et Dryades;
 Tam suaves illi mores natura creavit,
 Tam placidum ad quatuor officia ingenium.
 Omnia, quae angusta cererem summas Pater urbe
 Nobilia haec animi conspiciunt decora,
 Ex alto voluit nunc munere nobilibus
 Opes, illa ut nitentur editiore loco;
 Scilicet insigni praerogant tempora mitra,
 Et sacris populos addidit studiis,
 Et genus Iugis summas fraude Colubis,
 Christidum prunis liquidis adiungat.
 Quis se forlicum non daret Insula, nomen
 Cui quondam Cypsalus tradidit Aeolides;
 Quis bene non narat se alibi circumlata flumina
 Aequeis, et usserum clara Taurinibus opum?
 Quis Pii Paterem tam donat inclitum, et di quem?
 Quam sexcenta probent saecula, et inducant.
 Summa iaque bonos animos hoc praeside iure,
 Et pullos vos a peccatis amicitiam,
 Quae Dyrrhac prae, penitusque sepulta iacebat,
 Te laeta antiquo vestiret decori.
 Jam prius insignis prae laetetur honore,
 Pura fides et morum antea simplicitas.
 Ipsae praesentis Dion, medij et Placens in undis,
 Et uaga Cynothoe, pulchraque Nereidum
 Turba per Ionium circuitum nunc mare gessit,
 Et doctis implet litora carminibus,

quae

Quae cecidisse ferunt, quo duris tempore Pelen
 Aequeorcom faustis abstribus Thetida,
 Iam cuspida expectant faciem Patroni amari,
 Qua cauto apparet lenius unda mari,
 O facrum bene: nam populi quid laurus esse
 Illis, o Diis, quid gratius esse potest?
 Ergo perge ego, sancta vocant quo nomina Praeful,
 Cum precare tua, cumque tuo studio,
 Ac optata diu bonus affert gaudia genti,
 Quae te unum vita plus amat, atq. oculis;
 Et bene transietas cum implens tempora vitae,
 Dexta meritis Superi praemia iusta tuis.
 Quisdam egregij Aueronj.

Oregia

Quod mihi tu dextro confectum lumine carmen
 Huc phaeontico mittis ab Eridano,
 Dignum illud, quo te Hesperias dilecta per ora
 Tollas ad extremas aethera Borysthenidas,
 Insolita mihi perfundens dulcedine pecus
 . Illis hos cogit promovere uersiculos,
 Qui saltem aeternumque tibi referant amorem,
 Et sint de tanto munere ^{mnemosynon} perfructuorum.
 Quamquam gorgonei iam dudum margine fontis,
 Dulcibus et iubeat absterripse chor,
 Quos inter eas multas quidam volutissimus illic
 Ludere dum nobis faret, Denique dabant.
 Tunc sen laudibus ostentant roscida iubar
 Palamq. molli surgens e thalamo,
 Sed circum aeternus accendens Hesperus ignes
 Nocturnus Phoebe praemittit iter equis.

Iuvans me pulchri circumcurare lepores,
 Et pulcher vicino flammulo ipse iouis.
 O munda mihi tunc lites pelago aspergemus!
 O quoque tunc raris mi bona nox tenebris!
 Nunc vero quoniam memet florentibus aris
 Diva anus haec Logicae serocat et choris,
 Luctantemque diu frustra, et quam multa gementem
 Huius totum hirsutus nescibus implicat,
 Hoc fit, spiritus discipulus perire auri
 Quod, miser, et raris rogorum ipse malis.
 Arsa men, aut putres umbrarum sopor hausit oculos,
 Longius aut tremulo disculis illa gradus,
 Nos misarum itidem ad dulces ducuntur horos,
 Quo se Diva mihi candida Melpomene
 Dulcia laetcola porrans munuscula dextra
 Laetius antra consulit in tunica:
 Virgines carptos quia flores additis ungui,
 Quis unquam pote mi suavis esse nihil.
 At mox felici ego decedere campo
 Invenissem tuum sedere me Odorata.
 Qualis formosi solamen dulces puilli
 Captivum filo nexa pedem voluerit,
 Quae dum nativum gemitu praefixa vocantem
 Condere se apertis discipulis in domibus,
 Mordenti meo nodum insolet dissolvere rogo,
 Nunc furim incensum superare se manibus,
 Tum si illam improbulus laxis cludit habenis,
 Ben liberae hae illae dulces carumque vestigia,
 Moliturque etiam frustra nitentibus alis,
 Ah! nimium lenibus credula blanditijs.

At non hoc tu ferre iugum carpine, non haec
 Voces ingratis vivere servatis,
 Fœlix Parnasi qui per iuga, per iuga Pindi
 Perque temporibus carperet servatque,
 Et suavi musarum ipso perfusa lepore
 Carmina sub densis conitibus arboribus,
 Quorum pars mihi quam missi leucisimo nuper
 Mæ fuit dulci dulcius ambrosia,
 Et prope quas cursum æstu nigro obstitit orco,
 Atque omnem ex animo dempsit amantem.
 Inde tibi et iussum dabo illam audire docentem,
 Mænam inquam, quo non aliter amabilior,
 Qui vos doctorum mater generosa virorum
 Vix ait hanc assas rosas tulipe parem,
 Nam seu dulcissimæ iuvando munere suadæ
 Sensus diversi prætoris evolvat
 Tunc animos trahit ille hominumque vigentia corda
 Et libet omnino temperat loquor;
 Sic enim populo referant arcana silenti
 In vitium totus fulmineo ore ruat,
 Continuo, persert hanc penitus quo consuevit illi
 Horrificus laseri visusadesse pavor.
 Atque ego tunc adeo acutum erumpere fletum,
 Mæ quibus admiras conjecit nequitiæ:
 Inde alios, inde atque alios perrepere ad aras,
 Atque caput sanctis vendere liminibus,
 Et trepide pacem, verumque exponere dios;
 Eloquij prohi! vim maximam ut egregiam.
 Quid probo aut gratia, aut laus famulæ lingue
 Quare sit huiusmodi parva viro hic memorem? Tabij

Talis Romulidae inter clarissimos olim
 Conscriptus Marcus viri erat Paribus,
 Curia cui quondam potuit gestire loquuti
 Et mirata suo plaudere Roma foro.
 Verbum ille alta decolens flumina mense
 Effundis latis ambrosio ore salis:
 Et sine ut iurum vacuo tibi foredere nasam
 Arctiam antiquis civibus adjicias,
 Sine ut te exitum facibus, Paribis, minantem
 Propellas parvis longis e domibus,
 Temples, immortalesque Deos respicere, es avarus;
 At uisui magici carminis impio
 Adsonum celebras circum undique limina vulgus,
 Singulaque haurientes aure bibunt Proceres.
 Iste patinae signa, et fasces, Dominaque rebus,
 Armisque dicunt, cedere infra rogas.
 Praeterea et Mario quod Musae, et feras negarunt
 Mario ipsi, (ut nobis fama viri loquutus)
 Non tamen et refero huic iuveni sacrum spe putandum, et
 Parnasi huic, inquam, dona negasse Deos.
 Namque illi ut vixit musarum iniungere colles
 Hicqueque libet prohibere ora uadis,
 Phoebum ipsum, atque novem videas asurgere Nymphas,
 Atque omnes proprio munera ferre gradu:
 Haec libum illa vocum haec gelido de fonte liquoris,
 Candidaque auram Calliopea lyram.
 Jam vero ut dixit, suavis cum voce loquutus,
 Iuppiter: ac mirae dulcissimum aures opus
 Carmen, quod profero, Lyberthides admirantur:
 Quid si autem astitit ludas arundinibus,

Imparens et haec ipsam uocis in cecata Faunum?
 Super praeruptis aduenit ille iugis,
 Sed trepidus, supplexque uenit, uirque hifere paulum,
 Vix audet uenit ore eire modos,
 Los memos ut frangi, stillantibus undique membris,
 Semifero obit sit corpore rapta uitis:
 Quippe ausus, prohi' indignanti condescere Phoebus
 Quondam Migeonij Marjyas ueribus,
 Quem prius ad calamus paruas stupuere Delianae:
 Nunc idem campos amnis alit phrygijs.
 At si ego uirtutesque alias complecter ulro,
 Maximaque his tenebris condere uersibus
 Fata uelim, quis sic praefulget Melchior, ipse
 Ausus in regis Delij & Iugis,
 Idem derivare uelim ac deducere sulco
 Millia quot fluminum abitis Paeonij.
 Quare modum faciam: et quoniam hoc te plura docuere,
 Hoc Duce tu insolita tandem in aspera uia,
 Maere animis tandem tuare et praestantibus ausis,
 Quis te post obitum uenire facis sinant
 Scilicet et tempus ueniet, quum te adducta rerum
 Arcana ambrosio, plurimaeque eloquio
 Fessina soluentina mirabuntur: hoc tibi uisus
 Interuus, hoc spondens ingenium, atq. animus.
 Interuus tibi quod tandem persequimur, isud
 Accipe tu incompositum carmen, et horridulum:
 Ignoscasque precor, lapsum, insuetumque labori
 Si me non cecero noueris ire pedes. &

Aemilia

Aemilio De Aemilio Com: Equitique Hyerosolimitano
 Urbana Praetura secundis optima Junio
 Io: Nicolai Alphonsi Morranari.

(Elegia.)

Quasi me aspidum curarum fluctibus aequum
 Cogit amor durae ferre iugum Dominae,
 Et meas pervigilat mens anxius us aeger ob aequum
 Frigidulo huc illuc volutus in thalamo,
 Quam neque lassificus potius est lenire Lyaeus,
 Rore neque humidulus Morpheus Olysio,
 Non in pectore hians saxillum iustus amoris
 Solor et amoris limine ut curdicer
 Amisissam fidibus furiis ab sede canonis
 Ophius abduxit, me mihi restituit,
 Magnus sed aequa canam, quae nulla redarguat auras,
 Aemili (quis enim non canis Aemilium?)
 Qui fasces urbanae iterum posuit Praeturae
 Post decimas, ex quo sustulit ante hyemem,
 Mox citharam sumpsi, quae plena siliis Aracne
 Iampridem, et multo putuere squallidula,
 Et modo laxas, modo fractis dispono chordis
 Dulce nequit dixit reddere ut ante melos.
 Quare ego fatidias caepi exorare Deas, quae
 Furcibus sacro iusticiae praecipites
 Perciunt uentos, quam sint incommoda vacui,
 Consignificantes, quos habet innumeros
 Italia infelix, neque adducere precantem
 Vanities alio proinus e nemore.
 Quia cito laconum prece Apollinis implorato
 Perciunt summi membra caecaminibus,

Et coram

Et coram aspantes, nam saepe Helicon per alium
 Coniungi clara se mihi luce sinunt.
 Veridico valem fuderunt precore cantum
 Qui sonat inde mihi semper in auribus:
 O iuuenis iuunde Deo, iuunde Deabus
 Pimplae coloris quatuordecim alba iugis,
 Quid tibi nunc posui reddique, operisque ne ipse es?
 Adsumus: optatam, sponte feramus opem.
 Quis ego: paulisper vos pulora relinquare Pind.
 Otia, et hic mecum degere ne pigra.
 Nunc opus est toto dicere Poemata Phaebo
 Pande dula, et numeris plena Casulligenis.
 Namque ego facere vixi non populi ingenia vati
 Sic canere ut uoluerit clara per ora hominum.
 Nec dare, quod mihi conveniat, quod et ipse meretur
 Conspiciat aeternum pignus amicitiae.
 Idem me ipse sibi tenero deuinxit amore
 Quo gnatum solet unum, unicuique amare Patrem,
 Aut nouus in nuptas uir deperit ante puella,
 Quam potius est donam solvere iugineam.
 Et nos saepe uagi spatiosi Heliconis in umbra
 Transantes rapidis barbiton articulis
 Videris simul, atque simul nos saepe dolores
 Arcadiae audis, flebile dispidium,
 Arcadiae, quam Roma iugis mirata suis est
 Num regeret placidas Alpharphibius oues.
 Ipse dicit furi falso Almiati sub nomine syluam,
 Quae Threan lase proppit, et ramulos
 Pastores quibus opae iubant ueneranda piorum,
 Neque ubi tot cuius, totque cupidinis

Fractum ego sperabam requiescere posse, canente

Ipsio ipse meas carmen ad Inferos;

Et mihi Geopisae prope moenia Pallados addem

V. sacra Lucretiae perficerem Venen,

Indisergue Dedit colles, et amoenas uiversas

Dulces ubi haec misero uita peracta mihi est.

Nam simul ac studiis confectum, annisque prius annis

Alphesibacum atrox misit ad Elysios.

Omnia sunt una praeiorum gaudia nostra

Et cunctis Avicidia est uero sepulchra quies.

Hinc ego sic odio est nobis, ut nomina et agros

Abijcere, atque audis linguere ouile lupis.

• Breuiter: Alphesibacum non Dalmum ego membra ex ipse

Se non Alminum dixit, at Alminum.

Hinc ego uelutolae ingenium crudelis Myriscan,

Ipse suae mihi cor dulce carabat herae.

Et modo bella equitum, quos inter, ex ipse uelut Mars,

• Vix cruce signatus candida ad arma, fuit,

• Navarres, quem luvigeni unde indigne totum

Navizis magnum forneret totum;

Merique Daenarijs Iuvicam mille flammas,

Prorum edit aequosum corpore magna pennis,

Quasparasque vates, captivagum colla, Magisique

Affikas magni postibus exunias.

Et modo Iuvicam forneret prima Tempore,

Vix ut perperam flores, et amplexus

Desinerebat opes, et propugnacula, et aures

Quis Melite hinc Asiaticam condidit usque suam.

Post ipsum et coelo repertum Rhamnisco terras

Haec ad purgandum fraudibus apertum homines.

Illine

Minc surripuit, longaque expendere misit,
 Quas Mercatorum subdola corda mouent.
 Idem Aethiis noscam, qui praecipis montibus actus
 Caenomanos inter currit, et Engauros.
 Multiplici tranquilla Alpes, tranquae Oceanum re
 Emporij praefert duobus Italiae.
 Hoc sibi Delarum quare pondus iunctus utro
 Omnibus, ut plenam flamine sarcinulam
 Supponit ipse, adeoque bonus sulis, atq. remis,
 Ut desiderium liqueret inde sui.
 Praepraece usum est Procerum primoribus Ipsum
 Tali iterum, ac tanto praeficere Officio.
 Tunc iterum coellum Rhamnusia Argos reliquit,
 Quo cadente prius fugerat Aethio.
 Aeque utinam tota huius gressus gressus dedissent
 Dij uita, et uiam ducere Nestoraean.
 Namque malos peragere homines aufugit, et astro
 Non rediret suo se Themis oculibus.
 Hic mihi praecipue animi deponere doctus,
 Et decore ingenij singulas magnifici
 Por forte, ac Proceres quos hic transmissit habendo
 Braxia uerbae Dulis amica mea,
 Pade genus prima numerare ab origine, et omnes
 Insignes annis, et pietate uiros.
 At reticere, Neas, non possum usque, piurique
 Lenarum solo saepe supercilio.
 Is mercatorum quare qui bene calluit artem
 Iudicium melius protulit imparidus.
 Non uenit atq. olim quassatae Oracula Phoebus
 Delphicus ex sacro cuique daret tripodae.

Fortunate Aethiopi! foelix Verona! beati

O monumenta quibus visere tantum datur.

Sed quid ego vos, viendes, quis vosse ferimus

Iam licet evenerit, salubus exorcismo?

Vos vos propositis quae facta illustria chartis

Traditis, Aemilij scribere facta mei:

Ut veri aspiciant ipsi sacunda nulla nepotes

Quantum ipse ingenio praegerit, atq. animo

Alexand. Deflexit, cunctibus aperferunt

Una omnes, longe Cyprii apomuit

Limphe caeruleae Lyrae quatiens, undique laurus

Obdiderunt motus sibilis fusa comas.

In Pena argumentum Illuminationes quaedam

Do. Anthonij Vulpij

Epigramma

Quem modo barbaricae ingentem classe carinas

Viderunt Lybici serissa monstrum manus.

Multaque capsum, domum exposita superbo,

Subtrahere iniuncto corpora servatio;

Mos Aethiopi pater, alpinus qui fagus ab arbor

Tenoniceis medio flumine uictor opes,

Obscuravit forti iuncturam vindice legum:

Porquam perituro non licet ore loqui

Cedant si qua olim pulso subis hoste nothos:

Illi vero, suis non sine, parces honores.

Itaque tota Aemilio debetur gloria: vixit

Praemia servato nobilitate capis. &

N. N.

Quod providum commissa tibi, leuissime Praefes,

Eximia implens munera tanta fides;

Bonifacius

Conjicit inter oculos Veronae, et laudibus effert:

Teque Athenis pleno personat ore patet.

Anger inuicem, praestans quod tunc honores

Ingenio, et mentis non videtur esse pariter.

Praemia nulla satis requeras cum maxima viros

Fortunae aversi finibus exigui. f.

Cicero Cicero Com: Erudissimo

Do: Nicol. Alphonsus Monsanari

Election

Si qua exprobranti bene facta antiquae misello,

Postquam abiit fausta tempus amicitiae,

Denique ab ingrato plectus praestetur amico

Nunc magis atque magis tu dabis auxilium,

Cicero mihi, quem tu sic semper amasti

& Pinchum ut Thesum feceris amare suum.

Ille ille Hemilius, qui quum tranquilla silentia finebant

Otia nec dum habilem publica res animum

Discretares, charos habuit nos inter amicos,

Plurimum tunc iure potest amare oculis,

Ut tunc Urbanae Praeturae signa secundo

Pontis, onus paucis nostra quod vobis humanis

His dare visa: ingenio tunc, et praestans et quod

Iure praestit reliquis omnibus Ordinibus.

Ipsam ego ueritatem doceri celebrare Casulli,

Qui proprium nobis consilio eloquium,

Constitui, hosque tibi de quacunque tuncque

Iudicium ex animo caute discipulo.

In quoque siquid amas me nostro excerpere Casullo

Carmina Praetoris laudibus Hemilii

• Plena remitte mihi quae sic semper amabo,

• Fides amas uti Thesum Pinchum. f.

Cicero.

Ordinus Carolinus Comes S. P. D.

Do: Nic: Alphonso Morvanaro Com:

Carmina quae duxi in laudem Hemili rerum epe

Minifera numeris scripta Casulligenis.

Quod cum cecisset, Duxi in te animus migrasse poetarum

Pythagoras certe credideret ex animo. &

Quidem Ordinus Carolinus

Olegetica

Omnia qui uarij nostri discrimina canas,

Qui Tuscos numeros peraspis, et lascos;

Magnanimi Troes ut laudibus avollantur

Peperaque Pindarus fortis carminibus;

Ut decet rursus Olegetas, ut ludere amores

Ut salubris mixtas dicere blanditias;

Et si quos facit in vitia indignatio ueris,

Ut par sit flammis feruere Apollineis,

Et semper summos exaequas arte Poetas,

Hunc uelut, aut illum reddere, sine alium;

Quare Alphonsi, genij sublimi uertice coelum,

Te arrecto audit quisque supercilio:

Ipse idem mihi nunc etiam aureas carmina misit,

Supplicor! Olegetis scripta Casulligeno.

At quid mirum simile me exprimere foras,

Aeternae sanctorum praesentis amicitiae

Inde uisus, meriti ex uis Ducam ex ordine laudes

Hemili? genij proinde Hemiliae!

Qui primos patriae iam bis perfundens honores

Macerem ingenijs sufficit eximij:

Nam quis te melior docuit, mi Alphonsi, Casullum

Fingas, totum uini grandia fassa canat?

In modo

In modo septenni confectum vabe solabas
 . Me saepe illa crymans dicere pallidulum.
 Adde quod et maris mens fluctuat annis aui,
 Nec vacito obrepit cana senectus pede.
 Forse etiam tenens si quidquam lufimus annis,
 Versibus ignotus tunc erat ipse color.
 Tantum erat in praeio Peligni Muses Poetae,
 . Senja animi, et geminis claudere visentis;
 Et nunquam cupido concepta transierat auri
 Verba per insuetos ducere circuitus,
 Exiguorumque Vagoj papim vultu ore rotundo,
 Cum Maro cum profugos diceret Aeneadas.
 Denique mi ingenij perijis siquid fuit ante:
 Ergo quid a misero dona beata peris?
 Si peris ipse iube, viros pavere neque ut,
 Cui tam multiplex iungimus officio.
 Quia etiam id facere ultro est fas mihi propter et ipsum
 Magnanimum Nemiliam, quomque amo, quomque colo.
 Et quis non illum miratur, qui dedine longo
 . Quamvis ei Proang, atque Aeang enumeret
 Insignes pietate, armis, studiisque Minervae
 Non illis tantum fuerit imaginibus
 Maiorum, nomen proprijs virtutibus auxit,
 Addidit et titulos clarios ipse suos?
 Florida nam cum auras sacris hunc et bellis ardor
 Impulit, Muses nomina militiae
 Et daret, alba cruij quae insignia pectore gestans,
 Aq. instructa armis per mare nautigerum
 . Nunc huc, nunc illuc uogant Piratica comitibus
 Signina ab infestis iudicant usque gentis,

Praecipuae Italicae orae vicinaque circum
 Litora: Christiadij quo bene parata salus.
 Vix Melisam appulsas (medio urbs tutissima ponto
 Altrixque iuvenem excipit hos Domini)
 Conscendis clarem, et Lybici maris aut reus undae
 Tyrrenosque sinus peruolat, aut similes,
 Ille operum parient caput obicere periculis
 Ardet, quo pinus barbaras umque vocat.
 Haud aliter fuit olim expeis erroris Achilles,
 Et domitor moxorum Amphitryoniades.
 Ah quoties illum Neveides admirantes,
 Sollicitae aequoreo uoca dederunt bovi.
 Line ut iam motus uellet componere fluctus,
 Iam ne pacatas uideret Auster aquas;
 Ignomino sen maris dum circum perferis aere,
 Nautae ut bello reddere inuoluntum.
 At ille ex media armis intus, casusque, laborisque
 Omnes assidit pectore lacrimas.
 Praemij Aethos lassae Aegea superimpendens montes,
 Abruptis ferientque aera caeuissimis,
 Haec illae dum animos: Duri, rursusque procellae
 Aspera in acieo sellae gerunt latere,
 Mole sua uocant: tam sublimi inuocatae flores,
 Quos pellucidis fontibus alit ubi aquis,
 Tandem sponte ferens undarumque irruens, et Auster
 Ire uidet campis uoca per Oenachios.
 Propterea iuvenem rerumque, equorumque Magister
 Censurae uoluit nobilibus esse ducem,
 Qua Aemula tempestas alicui claremque parabat,
 Ut Melisam proprijs finibus adijceret.

Dicere id! extimuit res propugnacula, et arces,
 Delectasque manus, nomina clara, virum,
 Atq. alio uertit sua Thracius omnia Tyrannus.

O nostris etiam soris bonis litteris.
 Equis enim ex illo Hemilius feras castra Pradui,
 Se patriae et rursus consultis in gremium.
 Quid non matura sperandum aetate iubebat
 Illos Veronensium qui fueras immanum?
 Felices igitur colles, schisaeque arua,
 Ferundo quae Arthesij nunc pascet amne rigas,
 Inque fluentifons lacum caput exere ripae,
 Dum tibi ab hoc uno res bona proveniunt.

Prætereo ingenuas, quas doctus possidet, arces,
 Censuras solitus proluere ora uadis,
 Quae tam candidulus neq. deducere, ut ipsa
 Calliope epe suos aurea disjunctat.
 Quem liber et facilis miro sibi iungis amore,
 Maresque sacra uel fueris Sophia,
 Ad dicta uel solles naturae arcana requiras,
 Aut uerum verum praesentis in historia:

Quis enim perperis blande iugiter es, mox.
 Illaque animae dicit Dulce sodalium:
 Moris obice, officij sequitur pictoque tabellis,
 Unquam ne ex oculis uicida imago & abeat.
 Consultis at quare in publica commoda curas,
 Quae cuiusque hominum ut profuerit gerent,
 Dicere fert ardens animus, Verona, fuisse
 Quando tu epulis ante saluifera
 Lactior annonae quam cum ipse praesens, et cum
 Hunc, hunc Hemiliam dum feras sacrae hyemis,

Frigidiorque

Frigidiorque aer quo tempore nascentibus
 Personibus flamm illabitur unidulo;
 Exustumque solum dum sitius ardor hinc
 Ipse etiam medias sole veniente vias;
 Vidisti haec remnentem incommoda, clam iura vatorum,
 Legare, et placeas, perspicere atq. oculis
 Cuncta suis, ne quae sunt dexteriora daret tunc,
 Ut sole, aut quae sunt optima, suspiceret
 Pallidas mercatorum aut rem vendideret ultra
 Aequum, quod provida lex, praeiungit.
 Hoc studio ille quidem flagrabat quotidiano;
 Nec potius placidus pascere laetumque,
 Sed vacis admirans, cum mater, ciuica nato
 Quae intra, et facies, munera summa, parat:
 Dum vero alma habiles aequato examine latus
 Interas alio ex aetere iussu
 Decubis Aemilio imponas quis debita usque
 Fata virum iusto cerneret arbitrio.
 Quae sapiens, dubiae exorsus dispendia linguae latus,
 Tollere unanimi foedere disidium.
 Illum credo eundem, et sancto numine Divi
 Conspiciat columnam annuere patinae.
 Quem Veneti norunt ubi lumina prima senas,
 Cuius huius oris non semel Adriacae
 Purpurei advenire parvas, atq. huius data curae
 Obsequio tantis sedulo adesse viris,
 Quae merito, quaque bellis, deducere honore
 Pro te soli pignora magnanimam,
 Dixere et comen, Ierona et maribique, et
 Incundum, et sacris Delivium Superis.

Quanta ergo Hemilio iure utat eodem, videri
 Ipsi qui magnus fuit potuit Venari.
 Huic ego, ne memet uentura redarguat auras,
 * Lipo animi aeternum haec carmina praeponitur.
 Denique qualis, diuinarum aures amor
 Praestitum terras iuras occiduas
 Mercator, vana Europam, praeterea et aequora metus,
 Per tempestates, perque uada, et scopulos;
 Si patias sedis ad sedis, si perire toto
 Exipit alii, flensum lacrima sobolem,
 Is videt linguae discrimina tanta uia,
 Nimbiumque iras, quas rubet, Aeolias.
 Si mea mens Pindi colles, sacrosque recessus,
 Fonsque, et silvas, et iuga nota parum
 Exsiliis emissa, et magis dum te, Alphonse, reuoco,
 Hocque damus videri, quod posui, epistolium.
 At sane video nequicia iura sequuntur
 Praeibus ut fuerim, non nimum imparibus.
 Vos utinam, praeceam colitis, quicunque Poeta,
 Felici naves gloria prima chori;
 Inque adeo reuocatur qui post una Catullum
 Secula gaudio carminis eloquio,
 Atque ab eo et nullo vel dissensu intervallo,
 Tam bene Pindori dum alba canit decora,
 Bapane, unde nouum cregit tibi nomen, et usque
 Crescet ab Eoo litus ad Hesperium
 O adfuit tanti quo polles arte Poetae,
 Tu dignas Hemilio carmina persoluisse.

D. Ignatio Logolae Soc: Jesu Patensi
N. N.

Patensi

Servatum dubia ex pugna medioque receptum
Quitadem loto, servitas ^{vede} ~~maxime~~ ~~causas~~
Facilius agit amor quondam, perque animi ducens
Antro per et scopulos, et depressas conualles
Bonitatis latus paullatim abstergere multo
Edocuit studio, penitusque rigentia corda
Dissolvens, caeteris incendit pectora flammis.
Quas dum nunc animi Logolae accipit heros,
Et residem extimulat pulvis incertamina mentem.
Quercus volvens rivos, proleque futuram
(Fertur enim) vitreas rubricati ad fluminis undas
Conspicit immenso diuina praefixus amore.

Quae autem iuvenis coeli per aethra serena
Ina praesens: olli verri e cervice resurgens
Musp: vineas auro, nigrisque smaragdo
Drae nebris succincta: ac frons nitidissima, qualis
Pulcherrimam Auroram indumentis of proceris undis
Lucifer, et aurilo perfundit cuncta lepore.
Obstupuit iisu Logolae: haud sequitur ille
Acceleratque viam, praesens simul incubat abis
Aere libans medio, tum multas mouentem,
Monstra quid operentur? coelo quis nuncius alto?
Hypocritaeque virum dicis atq. occupas utero.
Magnanime Quirade superis gratissimus heros
Nem respicias, accerses tibi rex magnus ab ora,
Atq. Deum genitor misit, qui certa docerem

Quatuor olim, et sex manus per annos
 Fata, manusque virum, quos tu nota bella parantem
 Auspicis coeptis lausis, vinctisque manipulis
 Vinctis affert, Maurisque sinibus, rigidoque Troone
 Subsidium lapsis fidei dabis optime rebus.
 Nonne vides? Cypria nam visus conigit ante
 Luce potens volucribus caecae quae protinus umbrae
 Diffusae, sensusque hebetant, mentemque retardant.
 Nonne vides quam clara oculis appareat imago?
 Quae rerum sensu, magnorum et forma decorum?
 Principio hispana iuuenis tibi formidus ora
 Exit docui rebus cui tempora laeva inumbat.
 Ille quidem proavisque proceris, generisque iuventa
 Miste magistrum fugiet, sed sub iuga tandem
 Ingeniumque dabit, latamque ad sidera manum
 Hic vir hic ille est toto notissimus orbe
 Haecunus vero qui se credere possit
 Pro fide impio pro religione pacem
 Haec dabit: tantum animi calidibus ardor?
 Illius aduersum dudum Parthica tellus
 Bactraque Titumque senex Sinacum superba
 Regna tremunt, fractis in coribus auferet Indus.
 Publica res graves venient subnixere fossas
 Haec quicquam longis remota mensibus annis.
 Alpini vates, et saxa Velanti
 Paruaque magnifico decorata Louisa byro.
 Nec mora Transisus diademate diues et opus
 Alter, adeo, latius vincens iuvare triumphos.
 Quis tibi sum sensus ino sub pectore, quando

- Complexi acipies longo tua iura perennem
 • Megasthenem Herodas, et ceteros numerabilis alumnus.
 • Paupere sed terra iunioris Aetionis abbas
 Imbuet exemplum pugnae, primusque cruentam
 Accipies palmam, liris contemptron, et idem
 Sanguine qui superas bene viros scandet ad auras
 Isalides. sequitur Leporum quem majula proles,
 Pingui nova horribiles caede inferere Britannos.
 • Et me Aetibidis socij, suus ante triumpho
 • Sarmastio Bobola capis, fortissimus unus
 • Multigeno operumque acutum univere corpus.
 • Obuius apte contra placidoque suavis ore
 Offert se nobis, quo non praesentior abest.
 • Et patrias leges, quas tu praescripsisti auctor
 • Duram eloquio, puraque effringere iura.
 • Dea alij super, et alij, quos virida iura
 • Quibus ad superos mentoque sacrae Olympo.
 Dixit: intensusque pater simul ora tenebat
 Cunctas legens oculis, simul et suscipiente Vases
 • O quinnam variis dextera laevaque coruscant
 Pax iuvenum vadijs inquit? num forte supremo
 Abigerum i iura defuit? ante aliorum reliquis
 Illorum animae terris? denique amore
 Oximio praesentem iussus sic incipit alij.
 • O Rex Augustae fortunatissime gentis
 Haec tua progenies (maioribus capere lilia plenis)
 Quam tibi magne. Deum genitrix, carissima quondam
 Puella se crevit promissis pignus amari.
 Porcandum genus hic, tantorum spernet aurore

Nominaque, impetrantque: et lauri insignia Martij.

Ille Deum motibus patriam, uterisque Penates

Acutum fugies: Vos opeis munera Olympi

Ah! tenerum servare caput, non flamine Poetae

Nunc Moxerum iter, Cyberis dum veniat noxem.

Morbis ingenij ambo virtutibus ambo

Virginisque una fulgentes flore iuvencae

Crudens caros primaeva auras Sodales

Caupere iter coelo, sophiae seu amara seuro

Seu iam cum ceres, Ipersey iuvare lege.

Delices ambo Divum quos coetibus infert

Candida uis animi: Romanus caput sacerdos

• Regina mox uotis, laetis plaudente Senatu

et superum iudice laudat araque reponet.

• Manus quas Lodovico tibi, tibi. Nuptas Kopska

Ingenij statuit: nec linguam maximus orbis

Accipiet: laetisque adolebit aethra vocatis.

Caecilius haec volucres uocatasque recipit in auras

• Luce uiam signans Dulci sed imagine proles

Exilis Cyriades, rarisque glayronia laetis

Ora rigas lacrimis, spem pro uoce uersas amicum. f

